

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců JUDr. Jarmily Ďáskové a Mgr. Petra Sedláka, v právní věci žalobce **M. T.**, proti žalované **Masarykově univerzitě**, se sídlem Brno, Žerotínovo náměstí 617/9, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7.12.2011, č.j. MU/64434/2011/PrF,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Předmět soudního řízení

[1] Žalobce se žalobou doručenou zdejšímu soudu do datové schránky dne 20. 2. 2012 domáhal vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno rozhodnutí rektora žalované ze dne 7. 12. 2011, č. j. MU/64434/2011/PrF, i jemu předcházející rozhodnutí děkanky Právnické fakulty Masarykovy univerzity ze dne 22. 9. 2011, č. j. MU/26752/2011/PrF, a žalovaný byl zavázán k povinnosti zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.

Průběh správního řízení

[2] Z konkrétních okolností přezkoumávané věci je pro přehlednost vhodné chronologicky zdůraznit následující skutečnosti:

[3] Dne 26. 9. 2011 rozhodla děkanka Právnické fakulty Masarykovy univerzity na základě ustanovení § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 111/1998 Sb., zákona o vysokých školách a o

změně a doplnění dalších zákonů, ve znění účinném ke dni rozhodování správního orgánu (dále jen „zákon o vysokých školách“) a ustanovení čl. 15 odst. 1 písm. b) studijního a zkušebního řádu Masarykovy univerzity o ukončení studia žalobce v magisterském studijním programu Právo a právní věda, studijním oboru Právo, na Právnické fakultě Masarykovy univerzity. Kontrolou studia totiž bylo zjištěno, že žalobce nezískal alespoň 15 kreditů za předměty zapsané v semestru JARO 2011, ani nezískal souhrnně alespoň 45 kreditů za předměty zapsané v semestrech PODZIM 2010 a JARO 2011.

[4] Dne 26. 10. 2011 podal žalobce žádost o přezkum rozhodnutí děkanky Právnické fakulty Masarykovy univerzity. Děkanka Právnické fakulty Masarykovy univerzity důvody uvedené v žádosti považovala za irelevantní, a proto jí v autoremeduře nevyhověla a věc postoupila rektoru žalované.

[5] Dne 7. 12. 2011 rozhodl rektor žalované podle ustanovení § 68 odst. 4 zákona o vysokých školách tak, že žádost zamítl a napadené rozhodnutí děkanky Právnické fakulty Masarykovy univerzity potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včas správní žalobu.

Obsah žaloby

[6] V žalobě žalobce zdůraznil, že rozhodnutí o ukončení studia považuje za nedostatečně zdůvodněné. Připomněl judikaturu Nejvyššího správního a Ústavního soudu, podle které je právo na řádné odůvodnění jedním ze základních principů materiálního právního státu.

[7] Dále žalobce uvedl, že děkanka Právnické fakulty Masarykovy univerzity zcela opomenula proces dokazování. K tomu připomněl, že rozhodování o právech a povinnostech studentů sice není klasickým správním řízením (nepoužije se na něj tedy správní řád), nicméně připomněl nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 21/2004, podle kterého je ve veřejném právu možné použít analogii ve prospěch účastníka řízení, který není orgánem veřejné moci. Žalobce se proto dovolává analogie zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění účinném ke dni rozhodování správního orgánu (dále jen „správní řád“).

[8] K dokazování žalobce ještě uvedl, že jeho požadavek na důkaz svědeckou výpovědí pracovníků studijního oddělení P. M. a A. B. zůstal zcela nevyřazen. Ty mu údajně špatně poradily, jak postupovat v jeho studiu (údajně jej ústně ujistily, že se na něj nevztahují ustanovení studijního a zkušebního řádu) a navíc mu dne 24. června 2011 odregistrovaly zapsaný povinně volitelný předmět.

[9] Dále byl dle žalobce zcela opomenut fakt, že kreditová hodnota jeho studia ke dni ukončení studia činila 280 kreditů. Pokud by tedy řádně ukončil studium, končil by studium na fakultě nikoliv s hodnotou 300 kreditů, nýbrž 309 kreditů. Získal by tedy o 9 kreditů více, než je potřeba. Žalobce se tedy domnívá, že kredity mu naopak přebývaly. Pouze neučinil zadost formálním požadavkům studijního a zkušebního řádu o povinnosti získat alespoň 15 kreditů, popř. 45 kreditů.

[10] Na podporu své argumentace žalobce uvedl, že v dopise „Uznané ukončení předmětů a stanovení režimu studia“ je explicitně stanovena povinnost dosáhnout hranice 15 kreditů pro zápis do dalšího, nikoliv dalších semestrů studia. Žalobce zdůraznil, že jde o jednotné číslo.

[11] Na závěr žalobce uvedl, že ve zkouškovém období PODZIM 2011 měl zaregistrovány termíny zkoušek v kreditové hodnotě 7 kreditů. Pokud by dostal možnost tyto zkoušky absolvovat, pominul by hmotněprávní důvod k ukončení studia. Zkoušky mu ovšem nebylo umožněno vykonat, neboť v informačním systému byly vypsané pro období JARO 2011.

Vyjádření žalované

[12] Dne 16. 4. 2012 se k věci vyjádřila žalovaná. Navrhla, aby soud žalobu v celém rozsahu zamítl jako nedůvodnou. Námitky byly dle žalované pouze formální a postrádají jakoukoli důkazní oporu. Žalobce nesplnil podmínky pro postup do dalšího semestru vyplývající ze studijního programu, což je podle zákona o vysokých školách i podle studijního a zkušebního řádu důvodem pro ukončení studia.

[13] Úvahy žalobce o zisku 280 kreditů jsou dle žalované zcela nevěcné. Stejně nekorektní je snaha žalobce přenést odpovědnost za vlastní pochybení na pracovnice studijního oddělení. Žalobce navíc nikdy nepožádal o jejich výslech. Dle žalované si musel být vědom nevěrohodnosti své výmluvy. K analogickému použití správního řádu pak žalovaná odkázala na ustanovení § 105 zákona o vysokých školách.

Replika žalobce

[14] Dne 14. 5. 2012 se žalobce vyjádřil k vyjádření žalované replikou. V ní nepřinesl žádné nové podstatné argumenty na podporu jeho tvrzení. Nově se vyjadřoval zejména k přestupu z Právnické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci na Právnickou fakultu Masarykovy univerzity, čímž se ale zdejší soud v této věci nezabývá.

[15] Žalobce v replice také potvrdil, že výslech pracovníků studijního oddělení ve správním řízení nenavrhoval; nicméně z toho důvodu, protože k tomu nedostal příležitost. To koresponduje jeho tvrzení v žalobě, že dokazování vůbec neproběhlo.

Posouzení věci krajským soudem

[16] Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě dle ustanovení § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“) osobou k tomu oprávněnou dle ustanovení § 65 odst. 1 soudního řádu správního a jde o žalobu přípustnou ve smyslu ustanovení § 65, § 68 a § 70 soudního řádu správního.

[17] Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, vázán rozsahem a důvody, které žalobce uplatnil v žalobě (ustanovení § 75 odst. 2 soudního řádu správního). Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního). Dospěl k závěru, že žaloba není důvodná a na základě ustanovení § 78 odst. 7 soudního řádu správního ji zamítl. K rozhodnutí o žalobě dospěl soud po provedeném jednání v jehož rámci byl jako listinný důkaz čten Studijní a zkušební řád Masarykovy univerzity ze dne 13. dubna 2006.

[18] Zákon o vysokých školách upravuje ukončení studia v části páté nazvané Studium na vysoké školy v ustanoveních § 55 a 56. Ustanovení § 55 upravuje řádný způsob ukončení studia úspěšným složením státní závěrečné zkoušky; oproti tomu ustanovení § 56 upravuje ostatní způsoby ukončení studia, které lze považovat za neúspěšné ukončení studia neboli nedokončení studia na vysoké školy. Jedním z těchto důvodů je též případ, kdy student nesplní požadavky vyplývající ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu. Tento důvod lze nalézt v ustanovení § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách.

[19] Studijní a zkušební řád Masarykovy univerzity pak ustanovení § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách rozvádí ve svém ustanovení čl. 15 odst. 1 písm. b), podle kterého se studium ukončuje ztrátou práva zápisu do studia podle čl. 12 odst. 1 až 4 nebo čl. 13 odst. 3. Úprava provedená studijním a zkušebním řádem Masarykovy univerzity zcela koresponduje s právní úpravou v zákoně o vysokých školách.

[20] Podle čl. 12 odst. 1 studijního a zkušebního řádu Masarykovy univerzity student získává právo na zápis do následujícího semestru v daném studiu (čl. 7 odst. 1), jestliže úspěšně ukončil všechny opakované předměty zapsané v bezprostředně předcházejícím semestru a splnil podmínku zápisu do následujícího semestru podle čl. 12 odst. 2 studijního a zkušebního řádu Masarykovy univerzity.

[21] Ve čl. 12 odst. 2 studijního a zkušebního řádu Masarykovy univerzity se pak uvádí, že podmínku pro zápis do následujícího semestru splňuje student, který (a) získal ve všech svých studiích souhrnně alespoň 15 kreditů za předměty zapsané v bezprostředně předcházejícím semestru, nebo (b) získal ve všech svých studiích souhrnně alespoň 45 kreditů za předměty zapsané ve dvou bezprostředně předcházejících semestrech, nebo (c) dovršil minimální kreditovou hodnotu některého ze svých studií a doba studia v žádném z nich nepřesáhla standardní dobu.

[22] Žalobce ani jednu ze tří podmínek stanovených čl. 12 odst. 2 studijního a zkušebního řádu Masarykovy univerzity nesplnil. Žalobce nezískal 15 kreditů za předměty zapsané v bezprostředně předcházejícím semestru, neboť v semestru JARO 2011 získal pouze 9 kreditů. Stejně tak žalobce nezískal ani 45 kreditů ve dvou bezprostředně předcházejících semestrech, neboť v semestru JARO 2011 získal 9 kreditů a v semestru PODZIM 2010 získal 30 kreditů, celkem tedy pouze 39 kreditů. Stejně tak nebyla splněna ani podmínka dovršení minimální kreditové hodnoty studia, tj. 300 kreditů, neboť žalobce získal pouze 280 kreditů. V tomto ohledu tedy námitka, že žalobce získal 280 kreditů v době ukončení jeho studia a pokud by mu bylo umožněno pokračovat, studium by končil s více než 300 kredity, též není důvodná. Je běžnou praxí, že pětileté magisterské studium je končeno s více než 300 kredity, nikoli přesně 300 kredity. Není tedy pravda, že kredity žalobci přebývaly. Naopak, kredity žalobci chyběly a čistě teoreticky, pokud by dál plnil své povinnosti řádně, pak by mu možná přebývaly v budoucnu. To jsou ale čistě spekulace, ke kterým soud nemohl přihlídnout.

[23] Děkanka Právnické fakulty Masarykovy univerzity a stejně tak rektor žalované správně rozhodli tak, že studium žalobce bylo ukončeno. Ze správního spisu i dokumentů přiložených k žalobě, zejména z výpisu známek z informačního systému žalované, tzv. IS MU, totiž vyplynulo, že student nesplnil ani jednu ze tří podmínek stanovených ustanovením čl. 12 odst. 2 studijního a zkušebního řádu Masarykovy univerzity pro postup do dalšího semestru.

[24] Koneckonců, žalobce toto ani nikterak nerozporoval; v žalobě sám uvedl, že v semestru PODZIM 2010 získal 30 kreditů a v semestru JARO 2011 získal pouhých 9 kreditů, což zcela odpovídá tvrzením žalované a odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Soud vzal toto shodné tvrzení účastníků za prokázané ve smyslu ustanovení § 120 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů. Z tohoto důvodu též soud nepovažoval za nutné provádět další dokazování, zejména výslech pracovních studijního oddělení Právnické fakulty Masarykovy univerzity. I pokud by soud zjistil, že pracovnice studijního oddělení žalobci špatně poradily, nemůže to mít vliv na rozhodnutí děkanky Právnické fakulty, žalované ani zdejšího soudu.

[25] Každý student musí znát své povinnosti vyplývající ze studijního a zkušebního řádu a stejně tak svá práva a povinnosti vyplývající ze zákona o vysokých školách, tím spíše student právnické fakulty. Je nelegitimní vymlouvat se na špatnou radu pracovních studijního oddělení, navíc za situace, kdy není prokázáno, že tato rada skutečně byla špatná. Soudu se spíše jeví, že žalobce si neplnil řádně své studijní povinnosti, o čemž svědčí zejména skutečnost, že v semestru JARO 2011 získal pouhých 9 kreditů, navíc studoval již podruhé, protože velká část předmětů mu byla uznána z minulého studia na téže škole.

[26] Též argumentace, že žalobce měl získat 15 kreditů pro zápis do dalšího, nikoliv dalších semestrů studia, není případná. Z rozhodnutí děkanky Právnické fakulty Masarykovy

univerzity ze dne 14. 9. 2010, č. j. MU/40009/2010/PrF, jasně vyplývá, že chybějící zkoušky a zápočty žalobce vykoná v souladu s aktuálním studijním plánem. Neexistoval žádný důvod pro to, aby se na žalobce nevztahoval studijní plán, popř. studijní a zkušební řád. Ve čl. 2 pouze bylo připomenuto, že pro postup do dalšího semestru, tj. semestru JARO 2011, musí žalobce získat 15 kreditů. Žalobce do tohoto semestru postoupil. V tomto semestru ale také musel získat minimálně 15 kreditů. Tato povinnost již nevyplývala z rozhodnutí děkanky Právnické fakulty Masarykovy univerzity ze dne 14. 9. 2010, č. j. MU/40009/2010/PrF, ale přímo ze studijního a zkušebního řádu.

[27] Ani námitka nemožnosti vykonání zkoušek není důvodná. Zkoušky z předmětů Právo životního prostředí II (MP904Zk), který byl zapsán v semestru PODZIM 2010, a Obchodní právo III (MP604Zk), který byl zapsán v semestru JARO 2011, žalobce nemohl vykonat v semestru JARO 2011, neboť vyčerpal všechny tři termíny zkoušky (řádný, opravný i mimořádný). V semestru PODZIM 2012 je také nemohl vykonat, neboť do tohoto semestru nepostoupil. Argumentace, že by žalobce zkoušky vykonal, pokud by mu to bylo umožněno, je navíc opět pouhou spekulací.

Shrnutí a náklady řízení

[28] Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí soud nezjistil, že by došlo ze strany žalované k chybné aplikaci zákona o vysokých školách, popř. jiné nezákonnosti. Naopak s žalobcem uplatněnou argumentací se soud z důvodů uvedených shora neztotožnil, rozhodnutí rektora žalované proto nelze označit za nepřezkoumatelné, nezákonné a vydané v rozporu s právními předpisy. Za tohoto stavu věci soudu nezbylo, než žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 soudního řádu správního jako nedůvodnou zamítnout.

[29] Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 věta první soudního řádu správního, podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, proto právo na náhradu nákladů řízení nemá, úspěšnému žalovanému pak žádné náklady nad rámec jeho jinak běžné administrativní činnosti nevznikly. Z těchto důvodů soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 24. července 2013

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu